

[Finansministeren.]

udgifter, der må påregnes, og som der må skaffes dækning for gennem statens indtægter.

Om den af regeringen foreslåede boligfond, skal jeg bemærke, at der er tale om en ombytning af en del af statens tilgodehavende i Nationalbanken med en obligationsbeholdning. Der sker herved en konsolidering af statens efterhånden meget betydelige indestående på foliokonto i Nationalbanken, og det er tanken, at den obligationsbeholdning, der henlægges i boligfonden, skal være båndlagt, så disse obligationer ikke kommer ud på markedet igen.

Om reserverne til imødegåelse af løn- og prisstigninger og merudgifterne ved ny lovgivning skal jeg nævne, at reserverne til imødegåelse af udgifter ved tillægsbevillingsforslag efter korrektionerne ved ændringsforslag andrager i alt 190 mill. kr., der fordeles sig med 80 mill. kr. på driftsbudgettet, 30 mill. kr. på anlægsbudgettet, 50 mill. kr. til arealerhvervelser og 30 mill. kr. på udlånsbudgettet. Denne fordeling er sket på basis af erfaringerne fra de foregående år samt de oplysninger, vi i finansministeriet har om kommende tillægsbevillingsforslag. Jeg vil gerne tilføje, at der er tale om skøn. Den endelige fordeling af udgifterne kan komme til at afvige noget herfra, men det afgørende er jo, at det samlede reservebeløb på de 190 mill. kr. overholdes, ligesom vi i år har overholdt det afsatte reservebeløb.

Som det tidligere er oplyst over for folketinget, påregner vi en væsentlig nedgang i kasseoverskuddet, nemlig fra det foreslåede budgetterede overskud på 484 mill. kr. til 166 mill. kr.; men det må her tages i betragtning, at der nu i forhold til det oprindelige forslag også er budgetteret med de nye love. Det synes jeg lige man skal lægge mærke til. Det er en post på 350 mill. kr. Jeg har hele tiden sagt både ved fremsættelsen af finansloven og ved andre drøftelser, vi har haft her i folketinget, at såfremt der i folketinget blev vedtaget love, der betød, at statens udgifter steg, måtte der skaffes dækning herfor. Nu skaffer vi dækning, og man kan sige, at der sker en formel nedgang i kasseoverskuddet; men i realiteten — og det er jo det afgørende — gøres det på en måde, så der foregår en stramning via merværdiafgiften; det vil jeg altså gerne have

at man lige lægger mærke til. Der er i disse 350 mill. kr. også udgifter fra det forlig, der blev sluttet mellem socialdemokratiet og SF; bl. a. er de 120 mill. kr. til mejerierne — det er jo 160 mill. kr. på årsbasis og 120 mill. kr. på finanslovsbasis — også med i dette tal, men der er altså også en lang række andre ting, og jeg mener slet ikke, man, som hr. Hilmar Baunsgaard og hr. Niels Westerby gjorde det, kan sige, at dette kasseoverskud i virkeligheden er nul, fordi vi har en overflytning fra arbejdsløhedskassernes formue.

Det er en betragtning, der er helt forkert, så kunne man jo plukke mange andre poster ud. Det er klart, at kasseoverskuddet er nettoresultatet af en lang række forskydninger både på driftsbudgettet og på kapitalbudgettet, og at tage en enkelt post ud og sige, at det lige drejer sig om præcis den, fordi man nu lige har et tal, der passer så nogenlunde til den, er da ikke rimeligt. Det, som er det afgørende, er jo, at der er et kasseoverskud, og det er der altså, det er reelt nok — det er ikke nul, men 166 mill. kr., i hvert fald efter det, der er budgetteret, hvis det så holder. Man kan sige, at det eneste, kasseoverskuddet betyder, er, at der vil blive inddraget en vis likviditet via statsbudgettet fra det øvrige samfund. Hvis man skal ind i en nærmere analyse af, hvordan dette vil påvirke den samfundsøkonomiske udvikling, ja, så må man ind på alle de enkelte poster; så må man se på, hvordan overskuddet på anlægs- og driftsbudgettet er sammensat, og hvor stort det er. Men jeg vil gerne understrege, at det, som kasseoverskuddet er udtryk for og alene udtryk for, selv om der kan ligge mange ting bag ved det, er, at der indrages det, vi kalder for likviditet; der inddrages penge fra det øvrige samfund til statskassen, og det sker også i det nye år, som vi nu skal tage stilling til: der indrages godt 150 mill. kr. Det er altså ikke rigtigt, at der er et kasseoverskud på nul; det kasseoverskud, der står der, er i hvert fald godt nok; men det kan jo være, det er lige småt nok.

Så er der spørgsmålet om det, der er sket ved aftalen mellem socialdemokratiet og SF; det vil jeg også godt sige lidt om. Der blev sagt, at finansministeren ud af sin høje hat trak de 300 mill. kr. til lidkøb med Aksel Larsen, og da også andre end hr. Damsgaard